

Louis Contryn:

Ferdinandje, **het olifantje**

Een gevarieerd zang- en toneelspel voor jongeren en hun ouders

(De gedichtjes kunnen gezongen of gedeclameerd worden.)

Inleiding

Dit toneelspel is bedoeld als zangspel maar het kan ook gebracht worden met ritmische declamatie van de verzen. Wanneer dit met overtuiging gebeurt dan zal de vertoning zijn doel niet missen.

Er zit veel afwisseling in dit kleurrijk spel. De personages stellen allerlei dieren voor en de locaties spelen in verschillende werelddelen. Daarenboven zit er veel afwisseling in de belevenissen van de hoofdfiguur.

Wanneer het in schoolverband wordt opgevoerd is er een ruime keuze om de acteurs te verdelen in sprekende rollen en figuratie. Zo kan elke leerling een taak krijgen.

Inhoud

Het olifantje heeft altijd pech. Per ongeluk geraakt hij op zee en dan beginnen zijn avonturen: aan de Noordpool, bij de indianen, in het oerwoud, in China. Ten slotte geraakt hij terug thuis tot blijdschap van alle mensen van zijn dorp en zeker van zijn onderwijzeres juffrouw Gans.

Decors

De verschillende bedrijven kunnen weergegeven worden met zetstukken die een idee geven over het hoofdstuk: Het marktplein met de wand van een bakkerij, een bloemenwinkeltje en een theater. Aan het strand volstaat een bootje. Op zee krijgen we een laag decorelement dat het water voorstelt en waarachter de vissen kunnen bewogen worden, het bootje is een vlakke plaat met achteraan een paar handgrepen waarmee de speler van het olifantje het bootje kan bewegen. Aan de Noordpool is een iglo voldoende. Bij de indianen hoort een wigwam. In Afrika hebben we een paar bomen nodig. In China volstaat een Chinese pagode.

En daarmee zijn we rond. De toneelbouwer kan verder alles invullen volgens zijn fantasie en zijn middelen.

Maar vergeet het nooit: het overtuigende spel van de acteurs is bepalend voor een goede voorstelling. De rest komt op de tweede plaats.

Rollen

Bakker,
Bloemenverkoopster,
Agent ,
Theaterdirecteur,
Ferdinandje het olifantje,
Dierenfanfare,
Juffrouw Gans,
Schoolkinderen: varkentje, hondje, konijntje, beertje,
Dolfijn,
Octopus,
Zaagvis,
Moeder walrus,
Vader walrus,
Kindje walrus,
IJscoman,
Oude kraai,
Indiaanse kinderen,
Slang,
Eerste, tweede en derde Bambala,
Eventueel: figuranten voor de bambala's,
Opperhoofd,
Krokodil,
Chineesje Wang, Wong en Wing,
Chinese meisjes,
Chinese draak,
Krantenjongen.

OP HET MARKTPLEIN VAN DINGELINGEN

(De inwoners van het stadje Dingelingen zingen samen in canon en lopen daarna weg):

Ding... dong... ding... dong...
 In het stadje Dingelingen,
 Waar de dieren kunnen zingen,
 Gebeuren zulke gekke dingen
 In het stadje Dingelingen.
 Ding... dong... ding... dong...

De bakker *(opent de luiken van zijn winkel en zingt):*

Van je hap, hap, hap,
 In de appelflap.
 Van je smak, smak, smak,
 In de koekenbak.
 Van je smik, smik, smik,
 Eet je buikje dik.
 Van je smik, smak, smak!

De bloemenverkoopster *(is ondertussen buiten gekomen en laat het zonnenscherm neer):* Goedemorgen, bakker Boterbol.

Bakker: Goedemorgen, mevrouw Bloemenknol.

Bloemenverkoopster: Wat ruiken je taartjes lekker vandaag.

Bakker: En wat zien je bloemen er fleurig uit.

Bloemenverkoopster: Bloemen zijn een lust voor het leven. *(Ze zingt):*

Bij het vrouwtje Bloemenknol
 Vind je bloemen, vind je bloemen,
 Bij het vrouwtje Bloemenknol
 Vind je bloemen... emmers vol.

(Ze worden onderbroken door de)

Agent *(zingt):*

In naam der wet, steeds opgelet
 En altijd aandacht geven.
 Je weet toch dat in onze stad
 Men ordelijk dient te leven.

Voor de dames en de heren,
 Jij mag niet verkeerd parkeren.
 En maak ook geen straatkabaal,
 Anders een proces-verbaal!

De poppentheaterdirecteur (*komt erbij en zingt*):

De poppenkast staat voor je klaar
Met honderd avonturen.
Met fratsen, grappen, een verhaal.
Je hoopt dat 't lang mag duren.

Een luidruchtige **dierenfanfare** (*stapt spelend over het toneel.*)

Hoempa, hoempa, hoempapa.

(Daarachter stapt)

het olifantje. (*Het zingt mee*):

Hoempa, hoempa, hoempapa...
Trala, trala, tralala...

'k Ben Ferdinandje, het olifantje
Iedere dag, ja iedere dag
Heb ik pech of tegenslag.
Gaat het mis, ik ben erbij.
Valt een steen, dan, pats, op mij.

(Hij komt aan de bakkerswinkel):

Kijk hoe lekker deze taarten,
En geen mens die mij nu ziet.
Maar ik zal er niet van smullen.
Taarten stelen, dat mag niet.

(Hij komt aan de bloemenwinkel):

O, wat mooie, mooie bloemen
Staan hier buiten op de straat.
Zeg, ik wil er eens aan ruiken.
Waarom niet? Dat kan geen kwaad.

(Hij ruikt aan de bloemen en stoot een vaas om. Hevig lawaai.)

De bloemenverkoopster (*loopt buiten*): Wel alle dierenkinderen! Heb je van je leven. Het is het olifantje weer.

Olifantje: Maar mevrouw Bloemenknol, ik wilde alleen eens ruiken.

De bakker (*verschijnt in de deuropening met taart in de handen*): Wat gebeurt er hier?

De bloemenverkoopster (*roept tegen het olifantje*): Maak je weg, kwajongen!

Het olifantje (*loopt tegen de deur van de bakkerswinkel. De deur slaat dicht. Wanneer ze daarna weer open gaat staat daar de bakker zonder taart maar zijn gezicht zit vol slagroom.*)

De bakker (*roept kwaad*): Kijk me dat eens aan! Mijn mooie taart. Die verduivelde olifant!

Het olifantje (*klaagt*): Maar ik kon er niks aan doen!

De bakker en bloemenverkoopster (*zingen*):

Hola, holi, olifantje,
 Wat haal je nu weer uit?
 Altijd moet je stukken maken,
 Steeds doe je verkeerde zaken
 Je bent een grote schavuit!

Het olifantje:

't Is zo raar, 't is zo raar.
 Wat ik doe of wat ik zeg,
 Ik heb steeds maar pech, pech, pech!
 Dan ga ik maar weg.

(Hij gaat weg.)

Juffrouw Gans (*marcheert op, keurig in de maat, met haar klasje: een varkentje, een hondje, een konijntje en een beertje.*)

Eén, twee, één, twee...

(Ze zingt belerend):

Luister goed wat ik zal vragen:
 Jullie moet je flink gedragen!
 Wie niet braaf is gaat niet mee
 Naar de zee, de zee, de zee!
 Onthoud het dus:
 Geen herrie op de bus!

Naamafroeping. Allemaal op één rij!

Varkentje Knor!

Varkentje: Knor.

Hondje Waf!

Hondje: Waf.

Konijntje Wip!

Konijntje: Uuu.

Beertje Grom!

Beertje: Grrr.

Olifantje Ferdinandje! Olifantje Ferdinandje!!

De kinderen (*roepen*): Die is er niet, juffrouw!

Juffrouw Gans (*is boos*): Het olifantje is er weer niet!

't Is een echte, echte schand
 Met die stoute olifant.
 Dit gebeurt nu alle keren.
 Maar wij zijn weg!
 Dat zal hem leren!

(De schoolbus rijdt op. De kinderen joelen en stappen op.)

Juffrouw Gans *(roept)*: Niet dringen! Voorzichtig! Ik zit vooraan! *(De bus rijdt weg.)*

Het olifantje *(komt opgelopen en roept)*: Hé! Ik wil ook mee!

(De bus stopt en rijdt achterwaarts terug.)

Juffrouw Gans *(roept)*: Wel, waar was je weer gebleven? Vooruit, instappen, jij deugniet! *(Het olifantje in en de bus vertrekt.)*

AAN HET STRAND

(Er ligt een klein bootje op het water.)

Juffrouw Gans *(stapt op met haar klasje achter zich aan):* Eén twee, één twee, één twee... Halt!

De kinderen *(zijn uitgelaten. Ze roepen door mekaar):* Hoera! We gaan spelen! Ik eerst! Een zandkasteel! Met de bal!...

De juffrouw *(onderbreekt):* Kinderen, eerst de les.
(Ze geeft bevelen en de kinderen voeren die uit.)

Allemaal kijken! *(Ze kijken rond.)*

Wij zien het strand!

Allemaal voelen! *(Ze voelen aan het zand.)*

Wij voelen het zand!

Allemaal ruiken! *(Ze ruiken.)*

Wij ruiken de zee!

En nu het lied van juffrouw Gans.

De kinderen *(zingen en juffrouw Gans luistert met genoeg en instemmend):*

Heel gelukkig zijn wij thans
Bij onz' brave juffrouw Gans.
Zulke juffrouw moet men eren
Want men kan er veel bij leren:

Schrijven, rekenen en spellen,
Spreken, tekenen en tellen.
Alle dagen, keer op keer
Leert ons juffrouw ons steeds meer.

Maar wij moeten haar ook prijzen
Voor de grote, mooie reizen,
Die zij met ons allen doet.
Juffrouw Gans is braaf en goed.

Ja, gewis, door ieder kind
Wordt onz' juffrouw steeds bemind.

Juffrouw Gans: Goed! Heel goed! En nu allemaal braaf spelen. Juffrouw Gans gaat zich omkleden in het strandhuisje. Tot straks!

(De kinderen lopen uitgelaten rond. Juffrouw Gans komt terug op in een ouderwets badpak. De kinderen lachen: "Psst... Kijk, onze juffrouw! Hahaha... Wat heeft ze nu aan? Gek hé?")

Juffrouw Gans (*roept geërgerd*): Verder spelen! Juffrouw Gans gaat zonnen! Vooruit jullie!

(De kinderen roepen door mekaar: "We gaan in zee. Mag ik meedoen? En ik? Kom mannen!" Allen af behalve het olifantje.)

Het olifantje : 't Is hier wel prettig. Ik maak een diepe put in het zand. *(Er hangt een krab aan zijn slurf of hand.)* Hé, wat is dat? Weg vies beest. Weg! *(Hij zwaait met zijn slurf of hand. De krab vliegt op juffrouw Gans.)*

Juffrouw Gans (*schreeuwt*): Oe! Een krab! Hulp! Hulp! Weg! *(De krab verdwijnt.)*
Wie heeft dat gedaan? Was jij dat, olifant?

Olifantje: I...Ik? Ja... nee... Ik kon er echt niets aandoen... Ik...

Juffrouw Gans: Jij kunt er nooit wat aandoen. Maak je weg! *(En ze gaat verder met zonnen.)*

Olifantje: Ja... juffrouw.

Wat ik doe of wat ik zeg,

Ik heb steeds maar pech, pech, pech...

Ik verberg me in de boot. *(Hij doet dat.)*

De dierenkinderen lopen op. *Het hondje blaft: "Woef! Het olifantje zit in de boot!"*
De dierenkinderen roepen door mekaar: "Hoe durft hij!" "Die kruipt zomaar in een bootje!" "We maken het bootje los!" Het bootje drijft af.)

Het konijntje (*schrikt*): Oei... het bootje drijft af.

Olifantje (*stelt zich recht in boot*): Hé, wat doen jullie?
(De boot vaart verder.)

Het varkentje (*roept angstig*): We kunnen er niet meer bij.

Het olifantje (*roept vanuit de boot*): Haal me terug!

Het konijntje (*roept verschrikt naar juffrouw Gans*): Oei... juffrouw Gans! Juffrouw Gans! De olifant is weg!

Juffrouw Gans: Die olifant weer!

Hondje: Hij is op zee! Met de boot!

Juffrouw Gans (*in paniek*): Wat? Het olifantje op zee? Hulp! Hulp! *(Ze zingt):*

De olifant. O wee! O wee!

Alleen is hij gevaren.

Zo heel alleen.

Op zee! Op zee!

Verloren op de baren.

Een leerling kwijt.

Een grote ramp!

Hoe kan ik dat verklaren.

Wat narigheid! Ik krijg de kramp.

Of minstens grijze haren.

OP ZEE

(Het bootje met het olifantje vaart op de zee. Men hoort zeegeluiden. Een stralende zon.)

Het olifantje (*zingt*):

In een scheepje op het water,
In de heldere zonneschijn,
Is 't zo leuk en fijn te varen.
Ik behoef niet bang te zijn.

Geen gezaag meer rond mijn oren.
Geen gezeur van juffrouw Gans.
Heel alleen op zee te varen
Is een echte buitenkans.

(Een dolfijn plonst uit het water.)

Kijk! Een vis. Goedendag vis!

De dolfijn (*zingt*):

Kleine, kleine olifant
In je kleine boot,
't water is geen plaats voor jou,
De zee is veel te groot.

Kleine, kleine olifant
Wat ik zeg is waar.
Vaar maar gauw weer naar het land.
De zee zit vol gevaar!

(Hij plonst weg.)

Olifantje (*zegt kwaad*): Wat zegt hij? Ik moet terug naar juffrouw Gans? Ik denk er niet aan! De zee is een wonder!

(Een octopus komt boven kijken.)

Kijk nu! Dat is juist een grote bal. Wie ben jij, bal?

Octopus: Ik ben een octopus.

Olifantje: Heeft een octopus alleen maar een kop en geen armen?

Octopus (*steekt zijn acht armen boven*):

Kijk! Ja, dat had je niet gedacht!
Kijk maar goed, ik heb er acht!
Acht armen, niet meer of min
Ik plons daarmee het water in.

(Plonzend af in het water.)

(Het wordt donker.)

Het olifantje (*wordt wel een beetje bang*): Nu zou ik toch naar huis willen.

(Een zingend geluid.) Hé, wie doet dat? Wil jij wel eens van mijn bootje blijven?

Zaagvis: Maar ik ben toch een zaagvis. Zagen is mijn werk.

Zagen, zagen, altijd zagen
Want in 't zagen ben ik sterk.
Overal en alle dagen
Moet ik zagen: 't is mijn werk!

(Hij zwemt weg.)

Het olifantje *(is opgelucht)*: Hij is weg. En ik ben er blij om. Hij zou mijn boot nog stuk zagen.

(Donderwolken komen over. De wind waait krachtig. Hevige beweging van de golven.)

Het olifantje *(jammert)*: Oei... Ik vaar verder... verder... recht naar de Noordpool!
Hulp! Hulp!

(De wind wordt heviger. IJsschotsen drijven voorbij. Het bootje dobbert hulpeloos op de woedende golven. Donder.)

AAN DE NOORDPOOL

(We zijn aan de noordpool. Overal sneeuw en ijs.)

De familie walrus *(komt uit een iglo en zingt dansend):*

Van wiedewiedewom, van pierlabom.
De noordpool is ons paradijs.
Van wiedewiedewom, van pierlabom,
Wij leven altijd op het ijs.
Van wiedewiedewom, van pierlabom,
Het ijs is wit, de sneeuw is koud.
Van wiedewiedewom, van pierlabom,
Wij eten lekkere havermout.

Moeder *(beveelt)*: Kind, ga binnen je havermoutpap opeten.

Kind: Ik eet geen havermoutpap.

Vader *(zegt kwaad)*: Jij wil geen havermoutpap?

Kind: Nee!

Vader: Maar ik wel!

Kind: En ik niet!

Moeder *(roept)*: Jij bent stout!

Kind: Ik ben niet stout!

Moeder: Dan blijf je buiten.

Kind: Buiten is het veel prettiger!

Moeder: Kom, vader, wij gaan binnen.

Vader *(gromt)*: Hmm... lekkere havermoutpap. Hmm... *(Ze gaan beiden in iglo.)*

Het kind *(zegt ondeugend)*: En ik ga niet naar binnen. En ik eet geen havermoutpap. Ik ben veel liever stout! *(Het danst alleen rond en zingt):*

Trappen met de voetjes, trap, trap, trap.
Klappen in de pootjes, klap...

(Plots ontdekt hij het olifantje in een gletsjerspleet.)

Hé, wat ligt er hier? Hihhi... wat een gekke vis. Die draagt een staart op zijn kop.

(roept): Mama! Papa! Kom eens kijken! Ik heb een gekke vis gevonden.

Moeder *(komt buiten)*: Wil je nu je havermoutpap eten?

Kind: Kom eens kijken!

Vader *(komt ook buiten)*: Wat gebeurt er hier?

Het kind *(roept)*: Een vis met een staart op zijn kop.

Vader *(kwaad)*: Houd op met die onzin. Dat bestaat toch niet.

Het kind *(brult triomfantelijk)*: Kom dan kijken.

Vader *(komt kijken)*: Ja! Onze kleine heeft gelijk.

Kind: Moet ik nu geen havermoutpap eten?

Vader: Zo'n vis heb ik nog nooit gezien.

Moeder: Haal hem eruit, vader. We kunnen hem misschien opeten.

Vader (*roept in de spleet*): Hé, vis. Steek je kopstaart eens naar boven. Zo, ja! Hé hop! 't Is een zware vis. Allemaal meetrekken!

Alle drie: Hé hop! Hé hop! Hé hop!

Olifantje (*roept blij*): Dank je. Ik was bijna bevroren.

Kind: Ik heb de vis gevonden. Ik mag ermee spelen!

Het olifantje (*kwaad*): Maar ik ben geen vis.

Vader (*verbaasd*): Jij bent geen vis?

Moeder: Dan kunnen we hem ook niet opeten.

Vader: Als jij geen vis bent wat ben je dan wel?

Olifantje: Ik ben een olifant.

Kind: Olifanten zijn grote dieren.

Olifantje: Ik ben een kindolifant.

Vader: Olifanten leven niet aan de noordpool.

Olifant: Ik ben met een bootje aangespoeld.

Moeder: Och arme! Jij krijgt lekker havermoutpap.

Vader: Welkom, kindolifant. Wij zullen je begroeten zoals de walrussen dat doen. Samen!

De walrussen (*roepen*): Abedi, abeda, abeloria! (*Ze omhelzen het olifantje en ze zingen*):

Wij zijn hier op het Noordpoolland,
Het ijs ligt hier al eeuwen.
Het Noordpoolland is bitter koud.
En 't kan er duchtig sneeuwen
Trala, trala, hopsasa.

En ijs dat vind je overal.
Het ligt op alle plaatsen.
Maar 't heeft een voordeel zoals je ziet:
Je kan hier prettig schaatsen.
Trala, trala, hopsasa

(*Met zijn drieën schaatsen ze sierlijk heen en weer en zingen*):

We schaatsen, we glijden,
We rijden op 't ijs,
In banen als zwanen om d' eerste prijs.

We draaien, we zwaaien,
Ja heen en weer terug.
We slieren en zwieren
Heel lenig en vlug.

Olifantje: Bravo! Prachtig! Maar kou heb ik nog altijd.

Moeder: Ik haal een grote kom warme havermout.

Kind: En voor mij ook, mama.

(*Vader en moeder gaan in de iglo en komen daarna terug met een ketel warme ha-*

vermoutpap.)

Olifantje: Hm...

Het kind en het olifantje (*eten samen*): Lekker! Heel lekker!

IJscoman (*roept vanuit de verte*):

Roomijs... crème à glace... IJsco-smak!

IJsco smak! IJsco smak !

Smikke, smikke, smak

Likke, likke, lik,

Een ijsje zoet en fris

Dat toch zo lekker is.

Het kind: Krijg ik een ijsje, mama?

Moeder: Wil jij een ijsje, olifantje?

Olifantje: Brrr... nee. Ik zou liever naar huis gaan.

(De ijscoman stapt verder. Men hoort hem in de verte nog roepen.)

Vader: Je kan onze motorslee gebruiken, olifantje. Zo geraak je tot in Amerika.

(Hij haalt de speelgoed-motorslede.)

Olifantje: Dank je, meneer Walrus.

Vader: Stap maar in. Goede reis, olifantje!

Moeder: Goede reis.

Kind: Da-ag!

Olifantje: Tot ziens!

(Hij start en vertrekt met motorslede.)

BIJ DE INDIANEN

(Nu zijn we bij de Indianen in Amerika. Er staat een wigwam met een tv.-antenne op. Indiaan Oude Kraai rookt een pijp vóór zijn wigwam. Indiaanse kinderen rennen jodelend op.)

Kinderen: Goedenavond, Oude Kraai.

Oude kraai *(kijkt vriendelijk):* Ugh!

Kinderen: Vertel eens wat van vroeger, Oude Kraai. Toe, Oude Kraai.

Oude kraai: Goed. Maar dan moet het heel stil zijn en dan moeten jullie aandachtig luisteren. Ugh! *(Hij schraapt zijn keel.)*

Wat ik jullie zal verhalen
Is beslist ook echt geschied.
Staat gedrukt in vele talen
En bedriegen doe ik niet.

Op een avond, voor het slapen,
Riep opeens een indiaan:
'Ugh daar mannen, vlug te wapen
Want de blanken vallen aan!'

Ieder stond van schrik te beven
Maar ik zette mij rechtop.
En ik riep: "Hé, wacht eens even!
Graaf direct de strijdbijl op!"

Eindelijk hadden w' haar gevonden
Stijf verroest van ouderdom.
'k Riep tot allen die daar stonden:
"Roffel nu de oorlogstrom!"

(Hij doet alsof hij op een trommel roffelt en de kinderen roffelen mee.):

Tam, tam, tam. Tam, tam, tam! ...

(Het olifantje is ondertussen verschenen. De oude Kraai bemerkt het olifantje: "Hé!" Het is even stil, daarna vluchten ze allen bang weg.)

De indianen: Hulp! De vijand! Hu ... ulp!

Het olifantje *(blijft alleen achter):* Ik begrijp er niks van. Waarom gaan ze nu lopen?

De oude kraai *(komt bevend op. Achter hem de kinderen):* Machtige vijand, doe ons niets. Wij geven ons over.

Olifantje: Maar ik ben geen vijand, indiaan. Ik ben Ferdinandje, het Olifante.

De oude kraai *(tegen de kinderen):* Het is de vijand niet. Het is een klein olifantje. En geen vijand. Geen gevaar. *(Dan tot de olifant):* Gegroet, reizende olifant. Oude Kraai en zijn krijgers heten je welkom. Ugh! Ugh! Ugh!

De kinder-indianen *(roepen triomfantelijk):* Uh! Ugh! Ugh!

Oude kraai: Wij sluiten vrede! De oorlog is gedaan. Wij begraven de strijdbijl! Rei-

zende olifant, jouw beurt.

Olifantje: Wat moet ik doen?

Oude kraai: Vertellen! Vertellen! Vertellen!

Olifantje: Ik begin! (*schraapt zijn keel*):

Ik Ben een kleine olifant
Maar ook een grote guit.
Wat een ander met zijn poten doet
Dat doe ik met mijn snuit.

Hopla, hopla, hoplalidder.,

Met een bootje op de zee
En met een motorslee
Reisde ik op sneeuw en land.
Dat viel verdraaid best mee.
Hopla, hopla, hoplalidder.

De indianen (*zingen mee*):

Hopla, hopla, hoplalidder,
Hopsa, ughlala.

Oude kraai: Flink zo, jonge vriend.

De kinderen: Oude Kraai, mogen we naar de indiaanse televisie kijken?

Oude kraai: Als het een mooi indiaans kinderprogramma is.

Kinderen: Hoera! Het mag! Het mag!

Oude kraai: Kom je mee kijken, reizende olifant?

Olifantje: Dat kan niet, Oude Kraai. Ik moet naar huis.

Oude kraai: Goed! Ugh! Neem dan onze raket.

Olifantje: Met een raket naar huis? Joepie. Zal men opkijken, zeg.

Oude kraai (*beveelt*): Kleine Tschip en jong kuiken, de raket!

(*De kinderen halen een speelgoedraket.*)

Hier is ze. Goede reis, reizende olifant. Kom gauw terug! Tot weerziens!

Olifantje: Tot weerziens, dappere indianen! Ugh! Ugh!

(*De raket vertrekt. De indianen wuiven ze na. Rrrrrr...*)

IN AFRIKA

(We zijn in een dicht oerwoud. Er staat een grote boom met tak waarover een slang kruipt. In de verte horen we een hevige ontploffing. Pang!!!)

Het olifantje *(valt op de grond)*: Oei! Neergestort! Nu zit ik hier! Ineens 'pang' en de raket is kapot. *(Hij loopt rond.)* Ik ben verdwaald. Is hier iemand? Kan iemand mij de weg wijzen?

Slang *(kruipt over de boomtak)*: Wie roept daar?

Olifantje: Ik ben het. Ferdinandje, het olifantje!

Slang: Goedendag olifantje. Wat kom jij hier doen?

Olifantje: Niets. Ik ben verdwaald. En wie ben jij?

Slang: Ik ben Sling, de slang.

Olifantje: Hoe geraak jij vooruit zonder poten, Sling de slang?

De slang *(zingt)*:

Sling, slang, sling, slang...

Ik wiegel en wiebel op al mijne tochten.

Ik krinkel en kronkel in duizenden bochten

En of ik nu wandel of loop,

Mijn lijf geraakt nooit in een knoop.

Sling, slang, sling, slang...

Ik bingel en bengel aan planten en bomen.

Ik kan er ook zonder die poten wel komen.

En moet ik door bos en door struik

Dan kruip ik gewoon op mijn buik.

Sling, slang, sling, slang...

Olifantje: Dat is buiten... buitengewoon.

(Een tamtam klinkt in de verte.)

De slang *(sist)*: Maar nu moet ik weg.

Olifantje: Blijf nog wat, slang.

Slang: Nee. Die vervelende Bambala's zijn daar weer. Da-ag! *(Ze kruipt weg.)*

De Bambala's *(rennen op. Ze zingen sterk ritmisch en voeren daarbij een gekke dans uit.)*

De Bambala's, de Bambala's

Die kregen voor hun Sinterklaas

Een peperkoek, een speculaas

En een boterham met platte kaas.

Van tralala, van hopsasa!

Etcetera, etcetera.
 Dat doet ons zeker niemand na.
 In Afrika. In Afrika!

De Bambala's, de Bambala's
 Die maken altijd veel geraas.
 Zij zijn heel dwaas, ja, heel, heel dwaas
 De Bambala's, de Bambala's!

De eerste Bambala (*vindt het olifantje*): Kijk eens wat ik hier vind?

De tweede Bambala: Wat doen we ermee?

De derde Bambala: In de pot!

De Bambala's (*roepen door mekaar*):

Braden of bakken?
 Ik wil hem gekookt.
 En ik geroosterd.
 Ik wil hem in de soep.
 Soep met balletjes.
 Ik wil hem gebraden!

Alle drie (*roepen door elkaar*): Gebakken! Geroosterd! Gebraden!

Het opperhoofd (*stormt tussen hen in*): Ophouden! (*Stilte.*) Het is vandaag mijn verjaardag.

De Bambala's (*onder elkaar*):

't Is zijn verjaardag.
 Die verjaart alle dagen, zeker?.
 Bimbam. Dan is er weer feest!

Opperhoofd: En waar is mijn verjaardagsgeschenk?

Eerste Bambala: Hier! (*Hij wijst op het olifantje.*)

Tweede Bambala: Lekker olifant.

Derde Bambala: Mals en jong.

Opperhoofd: En waar blijft de muziek?

Bambala's: We beginnen ermee!

(*Ze zingen en dansen.*)

't Is feest, 't Is feest, verjaardagsfeest.
 De baas. De baas der Bambala's.
 In 't woud. In 't woud, is 't warm en koud.
 A roem, a ram, a ribbedabbedam.
 A rim, a bim, a ribbedabbedim.
 Erin, eruit. Ons lied is uit. Hé!

(*Alle Bambala's dansen wild door mekaar.*)

Opperhoofd: En nu zal ik zingen.

Bambala's: Baba... bravo!

Opperhoofd (*zingt en de Bambala's dansen en zingen mee*):

Ik ben de baas, de grote baas
de generaal van de Bambala's
Wippen, zwieren op en neer
Keer op keer en altijd weer.

Ik spring en dans van hopsasa
Apen apen apen na,
Maar geen enkele aap die aapt mij na.
Van hopla hop, van hopla hop.
Op mijn poten en op mijn kop.

Ik dans en spring dan rond en rond
En draai daarbij met mijn... met mijn...

(Hij onderbreekt bruusk zijn zang.)

Genoeg! Hmmm. .. ik heb er honger van gekregen. Maak de olifant klaar.

Olifantje: Hulp!

(Plots beleven we een hevig onweer. Donder en bliksem.)

Het opperhoofd (*roept angstig*): Oei! Onweer! Vlug! Weg!

(Ze vluchten weg. Het olifantje blijft alleen.)

(Het klaart op. De regen houdt op. Het was maar een kort onweer.)

Olifantje: Wat een geluk. Het onweer is voorbij!

(Een krokodil kruipt op.)

Einde zichtversie...